

Denk aan het milieu. Denk na voor je print!

Iedere gelovige is toch tegen euthanasie?

OPINIE

18/02/14 - 06u27

De protestantse kerk is niet tegen euthanasie, ondanks de druk, zegt Dick Wursten. Hij is historicus en protestants theoloog te Antwerpen.

Hoewel het u worst zal wezen, wil ik het toch een keer luidop zeggen: ik ben trots op mijn kerk, de Verenigde Protestantse Kerk in België (VPKB), en wel omdat zij het heeft aangedurfd om zich gedurende het hele euthanasiedebat niet uit te spreken tegen het wetsvoorstel. Zij heeft enkel de parlementariërs erop gewezen dat zij hun werk nauwgezet moeten doen en er dus op moeten toezien dat het juridisch kader zorgvuldig medisch handelen blijft garanderen voor elke medemens in doodsnood.

© kos.

Zij heeft consequent geweigerd om daarbij van te voren uit te sluiten dat in sommige situaties ook euthanasie wel eens een vorm van zorgvuldig handelen kan zijn. Juist de drang om te leven kan onder druk van veel lijden veranderen in een vraag om te mogen sterven. In de nabijheid van lijden en dood past vooral aandachtig luisteren. De wetgeving mag de echte - de bij sommige patiënten levende - vragen niet in de kiem smoren.

Zo'n open, tastende positie innemen was niet vanzelfsprekend in officiële kerkelijke middens. Er wordt de laatste tijd immers stevig gemobiliseerd door behoudsgezinde strekkingen over kerk- en religiegrenzen heen. Alle neuzen dezelfde kant op! Tegen het homohuwelijk, tegen adoptie door homoseksuelen koppels, tegen euthanasie. Demagogie wordt daarbij niet geschuwd, ook niet in moreel precieze dossiers.

Eerst goed luisteren

In zo'n situatie is die ene kerk, hoe klein ook, die een persverklaring niet mee wil ondertekenen, erg irritant voor de rest. Soms openlijk, nog vaker verhuld, krijg je dan te horen dat je geen goede christen bent, want iedere gelovige is toch tegen euthanasie (en homo's en vul maar aan). Neen dus. Ik ben radicaal pro life, maar ik ben er evenzeer van doordrongen dat die uitspraak nood heeft aan een kwalificatie: welk leven, hoe geleefd, hoe geleden, hoelang gerekt? Een combinatie van toegenomen medisch kunnen en een

In de protestantse traditie, waar de individualiteit van de gewetensvorming essentieel is (sinds Luther) wordt over ethische standpunten dus veel en ernstig gesproken, maar worden geen 'pauschale' standpunten naar voren geschoven als zijnde de enig juiste of officiële.

verhoogde humane sensibiliteit hebben veroorzaakt dat de oude antwoorden op deze vragen gewoon niet meer voldoen. En nu ik het toch genoemd heb: ja hoor, ook christenen kunnen homo zijn en sommigen onder hen willen graag gewoon - heel burgerlijk - met elkaar trouwen, ook in de kerk. Allemaal zaken die diep ingrijpen in een mensenleven en waar de kerk eerst maar eens goed naar moet luisteren voor ze een antwoord dat geen antwoord is rondbazuint.

Namens wie?

In de protestantse traditie, waar de individualiteit van de gewetensvorming essentieel is (sinds Luther) wordt over ethische standpunten dus veel en ernstig gesproken, maar worden geen 'pauschale' standpunten naar voren geschoven als zijnde de enig juiste of officiële. Zo kan een collega van mij meedoen met de oecumenische gebedsdienst in Koekelberg tegen de uitbreiding van de wetgeving (à titre personnel welteverstaan) en zo kan ik dit stuk schrijven, eveneens à titre personnel.

Wat mij dan bij mijn laatste opmerking brengt. Namens wie spreken die andere 'kerkelijke leiders' eigenlijk? Toch ook namens zichzelf of namens het instituut? Maar ja, dat instituut, één ding is zeker - de recente bevraging van de parochies heeft dat al duidelijk gemaakt - vertegenwoordigt in haar ethische standpunten de meerderheid van de gelovigen niet. En volgens mijn beste weten - maar ja, ik ben dan ook protestant - maken de gelovigen de kerk uit, en niet het instituut of de clerus.

De Persgroep Digital. Alle rechten voorbehouden.